

Gyldenlak

Cheiranthus cheiri

Gyldenlak var mange steder landbohavernes stolthed, en rigtig mormor plante, der med sine flotte farver og søde duft, har givet stof til mange barndoms minder og poesi.

Gyldenlak er en buskagtig, toårig urt der på andet år blomstrer med duftende korsblomster i gyldne og røde farver.

Blomsterfloret springer ud nogenlunde samtidig med løgplanterne.

Frugterne er lange smalle skulper, hvis frø også er spiringdygtige herhjemme.

Den stammer fra områder omkring Middelhavet og er indført af mennesker til mange forskellige lande.

Den kan en sjælden gang findes forvildet, men klarer sig ikke i længden i den vilde natur.

Den unge plante bliver første sæson ca 30 cm høj.

Bladene er ganske smalle og stænglen lidt behåret.

Den kan vokse på udsatte steder, og ses ikke sjældent i kirkegårdenes perlegrus og op ad husmure.

Den kan overvintre i væksthuse og egner sig til drivning til krukke og potter.

De nederste blade visner bort efter blomstringen, og efterlader planten med et lidt forpjusket udseende, hvorfor det kan tilrådes at give blomsterkummen et bunddække af fx stedmoder, der kan dække dens 'bare ben'.

Gyldenlak er blevet brugt til at bringe vellugt ind i de små stuer ved at sprede blomsterne på den varme kakkelovn.

Afkog af kronbladene har været brugt mod sygdom i leveren og i sårlægende salver.

Den nævnes i apotekernes håndbog (farmakopeen) i 1772.

I dag bruges den ikke længere.

I Middelalderhaven ses den sammen med andre ældre stauder i Oldemors bed.